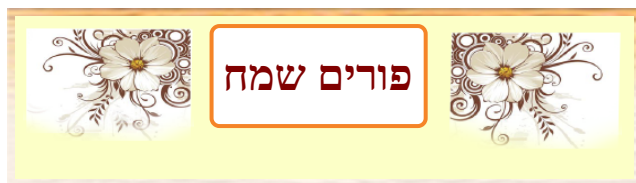

מדור פורים מרוכז

מתוך הארכיון של מתימן יבוא (my1.co.il)

[וידאו:

uXCUNHo0bXpidWJjakE/view [https://drive.google.com/file/d/0B7F4veQTuXCUT3hmNzF6bEU2NmM/view

[וידאו:

TuXCUCvB5SFNETnhyREE/view [https://drive.google.com/file/d/0B7F4veQTuXCUSGRhSERXemhCV2c/view

/drive.google.com/file/d/0B7F4veQTuXCUNU5WYnNOaW5nNFE/view [וידאו:

הלכות משלוח מנות איש לרעהו, מתנות לאביונים,

מתוך שלחן ערוך המקוצר - אורח חיים חלק ג'

[א] חייב כל אדם לשלוח לכל הפחות לאדם אחד שתי מנות, דכתיב {א} ומשלוח מנות איש

מנות לרעים הרי זה משובח {ב}. ומכל מקום מוטב להרבות במתנות לאביונים מלהרבות בס

ומפוארת לפני הקדוש ברוך הוא, אלא לשמח לב עניים ויתומים ואלמנות, והמשמח לב האמי

שפלים ולהחיות לב נדכאים {ד}:

איך אפשר למחות את זכר עמלק?

נותנים בשמחה זכר למחצית השקל

למוסדות מתימן יבוא

[תרומה 25 ש"ח זכר למחצית השקל](#)

בְּטַבְעַת הָאֶזְרָן יִהְיֶה הַבָּדִים לֹא יִסְרוּ

מִמֶּנּוּ.

תומכי תורה הם הבדים - המוטות בהם

מרימים את הארון.

כשם שמצווה מהתורה לא להסיר את הבדים

מהארון. כך תומכי מתורה חייבים להתמיד

להחזיק את מוסדות התורה.

זכינו בתקופתנו לאפשרות של תמיכה

תמידית בתרומה חודשית לעזור לבחורים

ולילדים להתמיד בלימוד התורה.

com/file/d/0B7F4veQTuXCUazhQV19MSDU4TIBLdDZQTzFLSExXSzVkNFIN/view [וידאו:

צ"ב מדוע לאחר שנודע לאחשוורוש שאסתר יהודיה נשאה חן בעיניו והרי קודם שנאם אף יותר מהמן מיישב היערות שיהודי צריך למלוך אחריו ולכן היה לו שנאה עליהם וכשנודע לו שאסתר יהודיה הבין שזה בנו ולכן חזר לאהוב אותם הגמ' אומרת כל האומר דבר בשם אומרו מביא גאולה לעולם שנא' ותאמר אסתר למלך בשם מרדכי וצ"ב מה הראיו מיישב הבן איש חי שכבר נאמר וימצא כתוב בשם מרדכי וא"כ נכתב ותאמר למלך בשם מרדכי לומר שלכן היה הנס. מובא בגמ' ויקר אלו תפילין. ומה הקשר לפורים? א. נא' שבתפילין של הקב"ה כתוב מי כעמך ישראל גוי אחד בארץ עלמא כביכול (עסיס רימוני). ב. יש נדון בפרי מגדים והברכ"י אם אשה כשירה לכתוב מגילה כיוון שהיא חייבת במצו דלא עדיף ממזוזה דאשה ג"כ חייבת ומ"מ פסולה מכח הדרשה של "וקשרתם וכתבתם" מי שישנו בקשירה ישנו בכת סת"ם. ולפ"ז מובן שלכן כתוב ויקר אלו תפילין, לרמוז שמי ששייך לתפילין יכול לכתוב מגילה. (עשב"ב) שושנת יעקב צהלה ושמחה בראותם יחד תכלת מרדכי ומסביר ר' מאיר מפרימישלאן שכשפשט מרדכי את בגדיו ול כדי שאולי יהא מי שיתבלבל לחשוב שמרדכי הוא המנהיג בסוס, ובאמת כשראו זאת עמ"י הסתפקו מי הוא מלך הכנ הציצית משתלשלת מבגדי הרוכב אז ידעו שזהו מרדכי הרוכב, שאת הטלית לא הוריד, אז צהלו ושמחו. (ובדרך ליצנות שלכא' קשה איך מותר להשתכר הרי נא' "לא תשקרון" אלא שאתי עשה של חייב איניש לבסומי ודחי של אתי עשה וכו' אפשר ללמוד מציצית ששם הותר שעטנז, וזו הכוונה בראותם יחד תכלת, שעד אז יראו מלעבור ענ שלומדים ממנו הנ"ל ודפח"ח. (וביותר שמובא במפרשים שתכלת זה טלית של צמר ובזך זה פשתן)

ווארטים הקשורים לכסף

פוסק השו"ע אין מדקדקים במעות פורים אלא כל הפושט יד נותנים לו והיינו שלא לדקדק אם הוא הגון וצ"ב מדוע נא שהקב"ה הצילנו אף שלא היינו ראויים ולכן צריכים אנו לתרום אף אם לא ברור שהוא הגון. ידוע בשם הבעש"ט שאמר שכל דבר שאסרה התורה הותרה משהו כנגדו לדוגמא אסור לאכול בשר חזיר התורה הח בשר חזיר וקשה שלכאורה על איסור כפירה אין היתר כנגדו וניתן לתרץ שכתוב "איש כופר נפשו" שכאשר עני מגיע א פה אומרים לו שכביכול יכפור בה' יעזור ויעזור הוא ג"כ. כתוב "בכל לבבך" ולומדים בשני יצרים שלך ביצר הטוב וביצר הרע ושואלים איך ניתן לעבוד ביצר הרע ונתן ומתרכזי אומר לו לתרום מאתים ויצר הרע אומר לו לתרום מאה אז הוא יכול לעבוד בשני יצרים יחד ולתת שלוש מאות. נא' בתורה ויקחו לי תרומה וצ"ב מהו ויקחו צריך לומר ויתנו אלא הביאור שאדם הנותן אינו אלא המקבל.

ווארטים על דרך צחות

צ"ב מדוע אמר מרדכי להחשוורוש שבגתן ותרש רוצים להורגו מה איכפת לו שימות גוי? ומבארים שמרדכי חישב ש כתוב במגילה שהמן ביקש להרוג את כל היהודים ביום אחד וצ"ב מדוע רצה דוקא ביום אחד? ומיישבים שהמן ידע ע יום אחד. השפן הקטן שכח לסגור הדלת הצטנן המסכן וקיבל נזלת לה לה לה ... אפצ'י לה לה לה אפצ'י לה לה לה לה. וצ"ב מ האריה ככל המשלים ועוד צ"ב מדוע דוקא הקטן ועוד מאי רבותא בשכח ועוד צ"ב למה דוקא הדלת ולא את החלון וו פתוח ועוד צ"ב מה שייך לשיר במקום חולי ועוד צ"ב שבתחילה כתב המשורר לה לה אפצ'י ובסוף סיים ב לה לה לל ששפן אותיות נפש וכשאדם משאיר דלת פתוחה נותן פתח ליצר הרע להיכנס אליו ולפ"ז מבואר דלכן נקט דוקא הע בפני פיתויי היצר הרע כשמשאירים דלת פתוחה והרבותא בשכח שאפילו כשאדם שוכח לא ניתן להימלט מהיצר הר היא כתפילה ובתחילה התפלל לה' לה ועדיין אפצ'י היינו שעדיין חולה ובפעם השלישית נענה כמו שנא' קוה אל ה' ח אל ה'.

סיפור לפורים

ר' נפתלי מרופשיץ זצוק"ל חזר יום אחד לביתו כשהוא עייף שאלה אותו אשתו מדוע הוא עייף ענה לא קל להתרים או שאלה אותו לפחות הצלחת? ענה ר' נפתלי הצלחתי חצי העניים כבר מוכנים לקבל.

הלכות תענית אסתר ומקרא מגילה שלחן ערוך המקוצר - אורח חיים חלק ג'

[א] משנכנס אדר, מרבין בשמחה. וישראל שיש לו דין ודברים עם גוי, ידון עמו בחודש זה שמזלו חזק{א}. וביום ז' אין מנהג אצלינו להתענות, וגם אין עושים אז שום לימוד מיוחד{ב}:

[ב] בימי מרדכי ואסתר נקהלו היהודים בשלשה עשר לחודש אדר לעמוד על נפשם ולהינקם מאויביהם, והיו צריכין ומצינו שכאשר היו ישראל במלחמה, התענו שיעזרם ה', וגם משה רבינו עליו השלום ביום שנלחם עם עמלק התענו ואסתר התענו ביום י"ג באדר. ולכן קיבלו עליהם כל ישראל יום זה לתענית ציבור ונקרא תענית אסתר, כדי לזכור ע איש בעת צרתו, כאשר יתענה וישוב אל ה' בכל לבבו כמו שעשה לאבותינו בימים ההם{ג}. ומכל מקום אין תענית זו שכתובים במקרא, ולכן יש להקל בה לא רק למעוברים ומניקות, ולחולה שאין בו סכנה, וכן לילדת שאינה מניקה (התענית ביום אחר), כדלעיל סימן ק"ב סעיף ז', אלא אפילו רק כואבי עינים אם הם מצטערים הרבה לא יתענו, אל אחר. וגם חתן וכלה בתוך שבעת ימי המשתה שלהם, אינם צריכים להתענות, וא"צ גם לפרוע. אבל שאר הבריאם בדרך וקשה עליו התענית, מכל מקום צריך להתענות{ד}:

[ג] סדר התפילות בתענית אסתר, מובא כבר בסידורים. ובמנחה, אין אומרים נפילת פנים, מפני שהוא ערב פורים ארך אפים, אלא יהי יי"י אלהינו עמנו וגו'ו{ה}:

[ד] אם חל פורים ביום ראשון, מקדימים להתענות ביום חמישי. ואם יש אז ברית מילה, יעשו את הסעודה בלילה. ואבי הבן, מותרין לאכול ביום (דוקא באופן זה שאינו בזמנו אלא מוקדם), ואין צריכין להתענות ביום ששי. אבל אדנ ביום ששי{ז}:

[ה] לכבוד יום פורים ומצות קריאת המגילה, צריך ללבוש בגדים חשובים או בגדי שבת מבערב. ואם מתפללים מנ מנחה{ח}. אחרי מנחה אומרים מזמור תפילה לעני וגו' ואם יש עוד פנאי אומרים מזמור למנצח על אילת השחר וגו שמסיימים עליו לשבח קורין את המגילה, כך הוא מנהג הבלדי. ובשאמי נוהגים לומר אחר יי"ח של ערבית חצי קד קדוש וגו' ואח"כ קדיש תתקבל וכו' כמובא בסידורים{י}:

[ו] כשחל פורים במוצאי שבת, יש מצריכים לברך בורא מאורי האש קודם קריאת המגילה, כדי שלא ייהנה מן האור מסדרין אותה אחר כך על הכוס עם שאר ברכות כבשאר מוצאי שבתות{יא}. ולעניין טלטול המגילה, עיין לקמן סע [ז] מה שנוהגין בשאר קהילות ליתן לעניים קודם פורים "זכר למחצית השקל", לא נהגו בתימן, כי חיוב זה אינו אלא בזמנינו טוב לעשות כן לחיזוק הישיבות ושאר מוסדות התורה הזקוקים לעזרה, כי הם חיינו ואורך ימינו{ג}:

[ח] בפורים, ערבית שחרית ומנחה, ובברכת המזון, אומרים על הנסים{יד}. ואם שכח, דינו כמו בחנוכה כדלעיל סינ [ט] גם הנשים חייבות במקרא מגילה, שאף הן היו באותו הנס{טו}, ולכן צריכות הן ללכת לעצרת נשים שבבית הכנ אפשר לשמוע היטב מבלי לאבד אפילו תיבה אחת, צריך לקרות לפניו בבית בברכות תחילה וסוף, וצריך להזהיר כלל. [ונוסח הברכה להן, הוא "על מקרא מגילה" כמו האנשים, כדלקמן סעיף כ"ד. וברכה אחרונה, אומר גם כשה" סעיף י"א, וכן המנהג{טז}]. ואם אינן נזהרות, יקרא בלא הברכות{יז}. וגם את הקטנים והקטנות חייבים לחנך שישמ יביאו לבית הכנסת קטנים ביותר שמבלבלים דעת השומעים{יח}:

[י] בליל פורים אסור לקרות המגילה קודם צאת הכוכבים, גם למי שמצטער הרבה מחמת התענית. אעפ"י שיש מו להקל על החולים והמעוברים שמתענים, מנהגינו להחמיר עד שיהיה לילה ממשניט. אך יכולים הם לטעום קצת שיעור כביצה או פת כביצה, כדי להתחזק מעט מחולשת התענית{כ}:

[יא] מצוה מן המובחר לשמוע קריאת המגילה בבית הכנסת במקום שיש ריבוי אנשים, משום דברב עם הדרת מל אותה במניין עשרה, ואם אי אפשר לקרותה במניין, יקרא אותה כל יחיד לעצמו מתוך מגילה כשרה עם הברכות ש שלאחריה{כג}. ואם אחד יודע לקרותה והשאר אינם יודעים, יקרא זה שהוא יודע והם ישמעו ויוצאים ידי חובתם אן [יב] כל הקהל יושבים בשעת קריאת המגילה, ובכלל זה בזמן הברכות, ורק הש"צ עומד מפני כבוד הציבור{כה}. ואי מימינו ואחד משמאלו, רק הוא לבדו עומד{כו}. וקודם הברכות מנהגינו שהוא קורא פסוקים שתחילתם חסד – יי"א

הראשונים, לזכרון הנסים שעשה עמנו המקום ברוך־הוא מאז ומעולם, וגם בזמן הזה וכן לעתיד לבא{כז}. ומברך ש נסים, ושהחיינו. וביום, מנהגינו שלא לחזור ולברך שהחיינו{כח}. ומתחיל לקרות, וכל דף ודף שקרא, אינו גוללו כסנ לירד לצד הקרקע להראות הנס, כך הוא מנהגינו (ולא כהנהגין לפשטה כולה קודם הקריאה ולכפלה דף על דף){כ} הוא המנהג שאינם פושטים{ל}. ולא נהגו כלל לעשות מטפחת למגילה כמו ספר־תורה, אלא אוחזין (הגויל או הגלן [יג]מנהגי לקרות המגילה בנעימה עריבה ומהירה{לב} בדקדוק אותיותיה נקודותיה וטעמיה. ובין פסוק לפסוק אין אלא מנעים בטעם שלפני סוף הפסוק, ומסמיך אותו לפסוק שאחריו. וכל זה גם בפסוקי חסדי וגו' שנוהגים לומר מ הקהל יחד בקול רם (עיין לקמן סוף סעיף כ"ג), אומרים אותן בנעימה יתירה ובמיתון, הן הקהל והן הש"צ{לד}. ואלו ליהודים היתה אורה ושמחה וגו' כי מרדכי היהודי וגו'. ורבים נוהגים גם פסוק ומרדכי יצא וגו', ויש נוהגים גם פסוק [יד] לאחר קריאתה, גוללה כולה ומניחה לפניו, ואח"כ מברך ברכת האל הרב את ריבנו וכו', ויש אומרים שיכול לגל נותנה לאחר לגללה בעוד שהוא מברך{לו}. (אם אָבַל בתוך שנים־עשר חודש על אביו או אמו קורא את המגילה, יי משום ברכת שהחיינו. ורבים חולקים וסוברים שרשאי הוא לברך בעצמו גם ברכת שהחיינו, וכן עיקר{לז}):

[טו] יש מקומות נוהגין שהקהל עונים אמן על כל פרט ופרט מברכה אחרונה, דהיינו האל הרב את ריבנו (אמן) והד [טז] אחר ברכה אחרונה, אומר ארור המן, והקהל עונים ברוך מרדכי. על זו הדרך ג' פעמים. אח"כ אומר ברוך מרד ג"פ. וכן ארורה זרש, ברוכה אסתר. ארורים אויבים, ברוכים ישראל. ומסיים וגם חרבונה זכור לטוב{טל}. ואמירת או מרדכי, בנעימה ובאריכות. וכן כולם{מ}. ולפי מנהג הבלדי אומרים אח"כ שיר המעלות לדוד, לולי י"י שהיה לנו וגו' [יז] יש אומרים שבברכת שהחיינו, יכוונו גם על מצוות משלוח מנות ומתנות לאביונים וסעודת פורים. וכן שלח ציב מצוות אלו{מב}:

[יח] הקורא את המגילה, צריך לכוון להוציא את כל השומעים. וגם השומע צריך לכוון לצאת ולשמוע כל תיבה ותיבו אינו יוצא. ומכל מקום ראוי ונכון שיקנה כל אחד מגילה כשרה והדורה, מהונו ומכספו. וצריכים הקהל לשתוק ולכוון לקרות עמו מתוך ספר (כגון המגילות הנדפסות בחומשים) או מגילה, לפי שאין מגילותיהם כשרות כמגילת הש"צ אחת או יותר שלא שמע ממנו, יקרא מיד מתוך המגילה או הספר שלפניו אעפ"י שהם פסולים{מג}. (אם עדיין לא המגילה, עיין לעיל סימן ע"ט סעיף י'):)

[יט] צריך הקורא לומר את עשרת בני המן וגם תיבת עשרת, הכל בנשימה אחת, להודיע שכולם נהרגו ונתלו כאחד איש ואת פרשנדתא וגו' הכל בנשימה אחת. ובדיעבד אפילו הפסיק ונשם בין עשרת בני המן, יצא. (ואין אצלינו המ אומרים עשרת בני המן, אלא הקורא אומרם לבדו{מד}). הוי"ו של וזתא, מאריך בקריאתה. וראוי שיגביה הקול באו מתחיל עיקר הנס. ולנענע את המגילה באמירת האגרת הזאת{מה}:

[כ] מנהג הראשונים בקהילותינו היה לכתוב עשרת בני המן בחלק העליון של־דף, ותחתיו כותבים שיטות אחרות{נ} לכתוב עשרת בני המן בדף בפני עצמו ובאותיות גדולות. כמו־כן מנהג הראשונים היה לסיים כל דף בסוף פסוק, כ האחרונים רבים נהגו לפתוח כל דף בתיבת המלך{נז}:

[כא] מקובל אצלינו מימי־קדם, לכתוב בסימן ח' פסוק י"א להשמיד ולהרג בוא"ו בתחילת התיבה, ובסימן ט' פסוק בפניהם בבי"ת. וכן הוא העיקר והנכון, והגירסאות האחרות מוטעות, ולכן אין צריכין לחזור ולקרות ב' פעמים כשתי קהילות ישראל. מלבד זה יש עוד שינויים במסורת הספרים שלנו, ואלו הן. בסימן א' פסוק ט' גם ושתי, אין ריוח פר השביעי. בסימן ו' פסוק ט' והלבישו, מלא יו"ד. ותוסף אסתר (ח', ג'), אין ריוח פרשה. אָרְדִי (ט', ט'), חסר יו"ד אחר בסימן ט' פסוק י"ט ובפסוק כ"ב. לקים ביו"ד אחת, שם בפסוק כ"א ובפסוק ל"א{מח}:

[כב] כל פרשיות מגילת אסתר הן סתומות, ואין אפילו אחת פתוחה{מט}. וצריך ליזהר לעשות עמוד של־עץ ולתפרו מעכב{נ}. ומנהגינו דרך־כלל שאין עושין תגין במגילה{נא}:

[כג] מי שיש לפניו מגילה פסולה או חומש, לא יקרא עם השליח ציבור, כי אם הוא קורא אינו יכול לכוון לשמוע מן ו ישמע אחר מה שהוא קורא ולא יכוין לקריאת השליח ציבור (ועיין עוד לעיל סעיף י"ח). וכן לא יסייע שום אדם בעל גאולה שאומרים הקהל בקול רם (כדלעיל סעיף י"ג), צריך השליח ציבור לחזור ולקרותם מתוך המגילה הכשרה{נב} ואח"כ הקהל{נג}:

[כד] מי שכבר יצא בקריאת המגילה וקורא להוציא אחר, אם זה שהוא צריך לצאת יודע בעצמו לברך את הברכות, הוא "על מקרא מגילה", גם כשקורא לנשים או אם קוראות (או על כל פנים מברכות) הן לעצמן, ולא כדעת האומרי

מגילה"נדר}:

[כה] בשבת (שאינו פורים) מותר לטלטל את המגילה, שהרי אפשר לקרות בה. ומכל מקום אם חל פורים ביום ראשון לבית־הכנסת, אפילו בעיר שהיא מתוקנת בעירובין, משום דהוי מכין משבת לחול. ולכן יש לאחר אז את התפילה, שיאמרו ברוך המבדיל בין קדש לחול. וְכַשְׁאִי אֶפְשָׁר, יביאנה מבעוד יום ויקראו בה מעט־נדר}:

[כז] ציבור שאין להם מי שיודע לקרוא את המגילה עם הטעמים כראוי, יכול לקרות גם בלא טעמים, רק שיקרא אחד שאם קרא במקום ומרדכי יושב, ישב, או במקום והמן נפל, נפל, ויכתב ויכתב, וכדומה, יש אומרים שאפילו בדיעבד במגילה נקודות וטעמים שיקרא כהוגן, כיון שהוא שעת הדוחק, והכי עדיף טפי ממה שיקרא אחר מתוך החומש בלא אפילו הוא קורא בלחש אינו יכול לכוון דעתו שישמע מהשליח ציבור, ונמצא שקרא רק מתוך החומש ואינו יוצא. ואז מגילה כשרה־נדר}:

[כח] אם אין להם מגילה כשרה כדינה, מכל מקום אם היא כתובה על גויל או קלף כהלכתה רק שחסרות איזה תיבו אחד שלם יכולין לקרות מתוכה עם הברכות, והטעות יקרא הקורא על־פה, או יאמר אחר לפניו בלחש מתוך החומש שחסר בה ענין אחד שלם, או שחסר בה בתחילה או בסוף, קורין מתוך החומש כל אחד בפני עצמו ואין מברכין. ובה בלא ברכות־נדר}:

[כח] מנהיגינו כדעת הפוסקים־נט} הסוברים שכל דברי אבילות נוהגים בפורים, כגון איסור רחיצה, וחליצת מנעלים וכן אומרים לאבלים נוסח הניחום כבשאר הימים. ואסור להם לצאת מפתח ביתם. אלא מקצת הקהל באים להתפ בשחרית, וקוראים שם את המגילה־ס}. וצריכים הם לילך אחר כך לבית־הכנסת להוציא ספר־תורה ולקרות בו תלו [כט] מי שמת לו מת בתענית אסתר, ובלילה הוא אונן קודם הקבורה, ישמע קריאת המגילה מאחר, ולא יאכל בשר במשתה (עיין לקמן סימן קכ"ג סעיף ה'). וביום לאחר היציאה מבית־הכנסת קוברין את המת, ואחר כך יתפלל ויקר שמע קריאת המגילה קודם הקבורה, יצא. ומכל מקום נכון שיחזור ויקרא בלא ברכות. ותפילין לא יניח אפילו אחר אונן בפורים, ביום מותר בבשר וביין, אפילו למנהיגינו שאבילות נוהג כדלעיל סעיף כ"ח־סב}:

[ל] בשחרית פורים, משכימין לבית־הכנסת כרגיל. לאחר שמונה עשרה אומר חצי קדיש, וקורין בתורה בפרשת ויב שכופל השלישי פסוק ויאמר כי יד וגו' כדי להשלים עשרה פסוקים־סג}. ובבלדי אין נוהגים כן, לפי שעמלק גרם להי חסירה־סד}. ואומר אחר־כך חצי קדיש. ומחזיר ס"ת ומשלימין התפילה, ואחר שיר של יום אומרים (בבלדי) שיר מז עלינו לשבח, קורין את המגילה כפי הסדר שבלילה. ובשאמי קורין את המגילה לפני ובא לציון בעוד הס"ת על התני של יום, מזמור למנצח על אילת השחר. ויש מהשאמי שמדלגין שיר של יום־סו}:

[לא] אין לחלוץ את התפילין עד לאחר קריאת המגילה, משום דכתיב בה ויקר־סז}, ודרשינן אלו תפילין־סח}. ולכן כ נוהגין גם בערבית ליל פורים שלא לחלוץ את התפילין, שהניחו במנחה של תענית אסתר, עד אחרי המגילה, מטעם [לב] כשיש מילה, יש אומרים שְׁיִמּוֹל קודם קריאת המגילה משום דכתיב וששון זו מילה־נעא}. אבל מנהיגינו לימול או בבית־עב}:

הלכות משלוח מנות איש לרעהו, מתנות לאביונים, וסעודת פורים

מתוך שלחן ערוך המקוצר - אורח חיים חלק ג' סימן קכ"ג

[א] חייב כל אדם לשלוח לכל הפחות לאדם אחד שתי מנות, דכתיב־א} ומשלוח מנות איש לרעהו, משמע שתי מנות ל משובח־ב}. ומכל מקום מוטב להרבות במתנות לאביונים מלהרבות בסעודתו ובמשלוח מנות לרעים, כי אין שמחה לשמח לב עניים ויתומים ואלמנות, והמשמח לב האֲמָלִים האלו מְדַמָּה בשכינה, שנאמר־ג} להחיות רוח שפלים ולהחיות

[ב] לא נקרא מנות אלא דבר שראוי לאכול כמות שהוא בלי תיקון, כגון בשר ודגים, מבושלים ולא חיים. (ויש סוברים ש יד־חובה). או מיני מתיקה או פירות או יין ודבש וכיוצא בהן ממיני אוֹכְלִין או משקין. ומצות משלוח מנות ומתנות לאביון באמצעות ילדים קטנים־ו}:

[ג] כל אדם אפילו עני שבישראל המקבל צדקה, חייב ליתן לכל הפחות שתי מתנות לשני עניים, דהיינו מתנה אחת י שתי מתנות לשני אביונים־ח}. ואין מדקדקין במעות פורים (דהיינו לחשוד אם הוא רמאי) אלא כל הפושט יד ליטול נותן את המעות אצלו עד שיזדמנו לו עניים או ישלחם להם־ט}:

[ד] גם הנשים חייבות במשלוח מנות ומתנות לאביונים. משלוח מנות, תשלח אשה לאשה ואיש לאיש, אבל מתנות לא והמנהג שהנשים הנשואות, סומכות על משלוח מנות של בעליהן, וכן הבנים והבנות הסמוכים על שולחן אביהם. וטוב לו [ה] חייבים לאכול ולשתות ולשמוח ביום פורים, וגם בלילו ישמח וירבה קצת בסעודה. וכשחל במוצאי שבת אף שחוב באכילתו ביום כדי ליתן מקום לסעודת ליל פורים. ומכל מקום בסעודה שעושין בלילה אין יוצאין ידי חובתם, ועיקר משתהיב. ומנהגינו לעשותה לפני הצהרים (מוקדם יותר משאר ימות השנה), כדרך שעשתה אסתר בשחרית[ג]. הל שחרית, ועוסקים במצוות היום משלוח מנות ומתנות לאביונים, ומתקבצים כל בני הבית לסעודה[יד]. וראוי להדליק ויפרוש וילון על החלונות כדי שיאירו הנרות. וטוב לעסוק קצת בתורה קודם שמתחיל הסעודה, וסמך לדבר ליהודים ה תורה[יז]. ומנהגינו שבכל פעם ששונה (חוץ מכשמתחיל לשתות, מפני שמברך בורא פרי הגפן) אומר למסובין תחילה, זרש, ברוכה אסתר. ארורים אויבים, ברוכים ישראל. או הוא אומר ברוך מרדכי, והם עונים ארור המן, וכן כולם[יח]:

[ו] כיון שכל הנס היה על ידי יין, ושתי נטרדה במשתה היין ובאה אסתר במקומה, וכן עניין המן ומפלתו היה על ידי ואמרו חייב אניש לבסומי בפורי'א, עד דלא ידע בין ארור המן לברוך מרדכי. ולפחות ישתה יותר מהרגלו כדי לזכור או ארור המן לברוך מרדכי. ואולם מי שהוא חלוש בטבעו, וכן מי שיודע בעצמו שעל ידי כך יזלזל חס ושלומו באיזו מצוה ראש, מוטב שלא יתבסם, וכל מעשיו יהיו לשם שמים[ט] (ועיין עוד לעיל סימן צ"ח סעיף ט', וסימן ק"ז סעיף ו').

[ז] אַבְל אפילו תוך שבעה, חייב במתנות לאביונים וגם לשלוח מנות לרעהו, ומכל מקום לא ישלח דברי תפנוקים העו שולחין מנות כל שנים עשר חודש אפילו דבר שאינו של שמחה. ולשאר קרובים, עד שלשים יום. (ואם טעו ושלחו לו, מ עני, מותר לשלוח לו מעות או שאר דבר שאינו של שמחה. ואם אין במקום ההוא רק האבל עם אחד, חייב לשלוח לו כו לאשת האבל, אין קפ-ידא. וכן בהיפך כשהיא אבלה ושולחים לבעלה[כב]. ודין אונן, עיין לעיל סימן קכ"ב סעיף כ"ט:

[ח] מנהגינו שלא לעשות מלאכה בפורים (דהיינו הפרזים ב"ד, והמוקפים בט"ו). ומי שעושה בו מלאכה, אינו רואה מא ועל ידי גוי, מותר. ומותר לכתוב אפילו אגרת שלום, וכן חובותיו וכל דבר שאינו צריך עיון גדול, וכל שכן לכתוב דבר מצו לעשות שאר דבר מצוה. כמו"כ לצורך פורים, מותר לעשות אפילו מלאכות גמורות[כג]:

[ט] יום ט"ו באדר, נקרא בערי הפרזות שושן פורים. אין נופלין בו על פניהם, ואין אומרים אל ארך אפים ולא למנצר שחייבים בו קצת משתה ושמחה[כה]. אבל אין אומרים בו על הנסים[כו]:

[י] יום י"ד וט"ו שבאדר הראשון, גם כן אין נופלין בהן על פניהם, ואין אומרים אל ארך אפים ולא למנצח, ואסורין בו ותענית. ויש אומרים שחייבים להרבות במשתה ושמחה ב"ד שבאדר הראשון, ואין נוהגין כן[כז]:

[יא] כרכים המוקפים חומה מימות יהושע בן נון, כגון ירושלם עיר קדשינו ותפארתינו, קורין בהן את המגילה בט"ו בן ופרטי דיניהם מבוארים בשלחן ערוך סימן תרפ"ח[כח]. וכשחל ט"ו בשבת, מתחלקות מצוות פורים לשלושה ימים (ועל המגילה ביום ששי, וכן מתנות לאביונים, ואין נופלים בו על פניהם. קריאת ויבוא עמלק, ביום שבת. דהיינו שאחרי פרשו ויבוא עמלק. ומפטירים ותהי המלחמה חזקה על פלשתים, שהיא הפטרת פרשת זכור שקראו גם בשבת שעברה. ואומרי ושואלין ודורשין בעניין היום. ובמנחה אין אומרים צדקתך. סעודת פורים, עושים ביום ראשון, וכן משלוח מנות, ואין נופי פניהם ביום זה). ומותרים הם בעשיית מלאכה, הן ביום ששי הן ביום ראשון (אבל בערי הפרזות, אסורים במלאכה ביום /

[יב] מה שדרשו חז"ל שכל המועדות יהיו בטלים, חוץ מחנוכה ופורים[ל], הכוונה בזה שטעמם של חנוכה ופורים אינ לכלותינו, והקב"ה מצילנו מידם. מה שאין כן יתר המועדים, שטעמם הפשטי בטל, כי הם זכר ליציאת מצרים, וכבר בו חלילה שיבטלו, כי אפילו אות אחת לא תיבטל מתורתנו הקדושה לנצח[לא]:

[תורמים ללימוד הילדים ולחזוק המוסדות](#)

זכות גדולה ששמחת עולם בצידה

gmail.com@620777 להסרה מרשימה - שלח מייל לכתובת:

מתימן יבוא הישיבה המרכזית לבני תימן ירושלים רח' תרמ"ב 6 | טל': 02-5812531 | חשבון בנק ו

מבשר טוב הת"ת לבני עדת תימן | רח' דוד 28 | פקס: 02-5811026

דוא"ל: mtyavo@gmail.com

+ הוסף תגובה חדשה

תגובות:

בטעינה...

+ שלח משוב